

Zmiana i rozwiązywanie umowy ramowej o usługę płatniczą

Przedmiotem analizy są przepisy u.u.p.¹ regulujące obowiązki dostawców² związane ze zmianą oraz rozwiązaniem umowy ramowej o usługę płatniczą³. Obowiązują one w Polsce od blisko 10 lat⁴, jednak wciąż pojawiają się wątpliwości odnośnie do ich wykładni i praktycznego stosowania. Dodatkowo 20.06.2018 r. w życie weszła obszerna nowelizacja u.u.p.⁵ implementująca PSD2⁶, wprowadzająca nowe rodzaje usług płatniczych⁷ i zmieniająca niektóre przepisy odnoszące się do umowy ramowej⁸. Celem artykułu jest podsumowanie dotychczasowych zagadnień spornych, zidentyfikowanie nowych obszarów mogących budzić wątpliwości oraz przedstawienie propozycji ich rozstrzygnięcia.

BARTOSZ WYŻYKOWSKI

Na przedpolu analizy przepisów regulujących zasady zmiany oraz rozwiązania umowy ramowej omówione zostaną podstawowe zagadnienia związane z charakterem prawnym i zakresem tej umowy. Wprowadzenie to stanowi punkt wyjścia do dalszych rozważań, gdyż determinuje, do jakich umów zastosowanie znajdują przepisy omawiane w niniejszym artykule.

Charakter prawny umowy ramowej

W art. 2 pkt 31 u.u.p. definiuje się umowę ramową jako umowę o usługę płatniczą regulującą wykonywanie **indywidualnych** transakcji płatniczych, która może zawierać postanowienia w zakresie prowadzenia rachunku płatniczego. Z definicji tej wynikają dwa podstawowe wnioski.

¹ Ustawa z 19.08.2011 r. o usługach płatniczych (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 794, ze zm.), dalej: „u.u.p.”.

² Kategorie dostawców usług płatniczych określa art. 4 ust. 2 u.u.p.

³ Art. 2 pkt 31 u.u.p., dalej: „umowa ramowa”.

⁴ Ustawa ta weszła w życie 24.10.2011 r. (art. 181 u.u.p.).

⁵ Art. 27 ustawy z 10.05.2018 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1075); dalej: „u.z.u.u.p.”.

⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z 25.11.2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. UE L nr 337, s. 35), dalej: „PSD2”.

⁷ Chodzi o usługę inicjowania transakcji płatniczej (art. 3 ust. 1 pkt 7 w zw. z ust. 5 oraz art. 59q, 59r i 59t u.u.p.) – PIS (ang. *payment initiation service*) oraz usługę dostępu do informacji o rachunku [art. 3 ust. 1 pkt 8 w zw. z ust. 6 oraz art. 59s i 59t oraz Dział VIa (art. 117a-117e) u.u.p.] – AIS (ang. *account information service*), przy czym ta ostatnia usługa nie polega na wykonywaniu transakcji płatniczej. Rodzaje usług płatniczych określa art. 3 u.u.p.

⁸ Art. 1 pkt 27-33 u.z.u.u.p.